

ಮೋಹಕ ಮರಾಠಾ ಚಡವ

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಚಿನ್ನದ ಒಡವೆಗಳು ಜನಪ್ರಿಯ. ಗಟ್ಟಿ ಬಿನ್ನ, ಮುತ್ತು ಬಳಸಿ ಮಾಡುವ ಒಹುತೇಕ ಆಭರಣಗಳು ಹಲವು ತೆಲೆಮಾರುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಈಗ ಘ್ರಾಂತನ್ ಟ್ರೇಡ್ ಆಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದ ಜಿಲ್ಲಾಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಡಾ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

■ ಎಸ್. ಹೆಚ್

ಒದುಳಿನ್ನಾಡುಕ್ಕು ಜೊತೆಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಾಗಲು ಹೇಳು— ಗಂಡಿನ ನಡುವೆ ಒಂದು ಸುಮಧುರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಚರಣೆ ಅವರವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಲೇಪವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಜೀವನದ ಹೊಸ ಮಜಲಿನಲ್ಲಿ ಇಡುವ ಮೊದಲ ಹಣ್ಣೆ ಅದ್ವಾರಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಸಹಜ ಕೂಡ. ಈ ಶಬ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಭರಣ, ಸೀರೆಗಳ ವಿನಾಸಗಳು ವಧುವಿನ ಆಡ್ಯತೆ, ಆಯ್ದುಗೆ ತಕ್ಕಿಂತೆ ಇರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸರ್ಕೃತಿ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯ ಏಳಿತವೂ ಇಲ್ಲಿಕಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ವಧು ತೊಡುವ ಒಡವೆಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಎದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದ ಒಡವೆಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಶ್ನೆ. ಅಮಾಲ್ಯ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿದ್ದರೂ ವಜ್ರ ಮೀನಾಕರಿ, ಕುಂದನ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಭರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವೇ. ಅದಿಯಿಂದ ಮುದಿಯವರೆಗೆ ಸಿಂಗರಿಯಿಂದ ಹಣ್ಣೆಯಿಂದ ತಾಯಿಗೆ, ಮಗಳಿಗೆ, ಮೊಮ್ಮೆಗಳಿಗೆ.. ಹಸ್ತಾರ್ಥವಾಗುತ್ತ ಬಂದಂತವೆ. ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹಕ್ಕಿರವಿರುವ ಉತ್ತರಕನ್ನಡ (ಕಾರವಾರ), ಬೆಳಗಾವಿ, ಅವಿಭಾಜಿತ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಈ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಶೈಲಿಯ ಆಭರಣಗಳು ಮಿಂಚುತ್ತಿವೆ.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಒಡವೆ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಕಣ್ಣ ಮುಂದ ನಿಲ್ಲುವಂತಹದ್ದು ಮೂಗಿಗೆ ಧರಿಸುವಂತಹ ನಾಥ್ ಅಥವಾ ನತ್ತು. ಅಧ್ಯ ಚರಂಡೂಕಾರದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಹಾಗೂ ಮುತ್ತಿನಿರದ ತಯಾರಿಸುವ ಈ ಒಡವೆ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ವೀಕ್ಷಣ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಧರಿಸುವಂತಹ ಅಕ್ಷಾಂತ ಸೆಂದದ ಒಡವೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂತ ಮತ್ತು ಕಾರವಾರ ನತ್ತುಗಳಿಂಬ ವೈದಿಕವಿದ್ದು, ಇದಿಗೆ ಸೇಲೆಪ್ಪಿಟೆಗಳು ಧರಿಸುವುದು ಘ್ರಾಂತನ್ ಆಗಿರಿಸ್ತಿದೆ. ಇದು ಪೇಶೇ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಂತೆ.